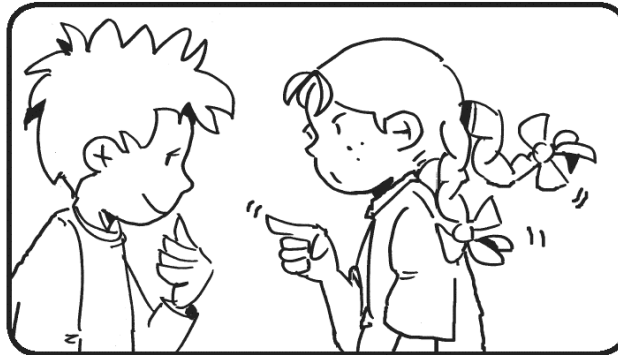

A folyosón játszottunk egyik tanítási szünetben. Egyszer csak látom, hogy Dani éppen az én polcomon firkálgat. Nagyon mérges lettem, és kérdőre vontam Danit:

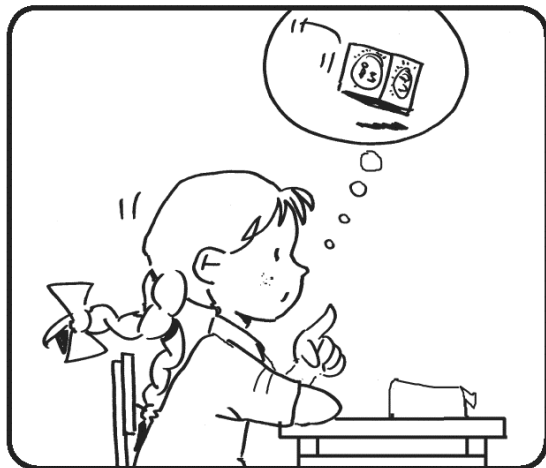

„Miért firkáltad össze a polcomat?” - kérdeztem tőle. De Dani csak nevetett rajtam.

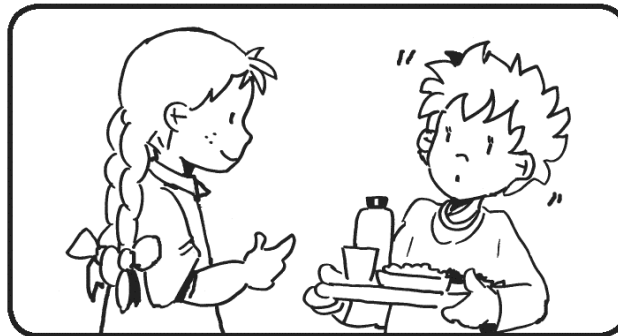
„Legyetek egymás iránt jóindulatúak...

...könyörületesek, és bocsássatok meg egymásnak, amint Isten is megbocsátott nektek Krisztusban!”

(Ef 4,32)

Aztán eszembe jutott a szeretetdobókocka, és megértettem, hogy mit kell tennem...
Ebéidőben összefutottam Danival.

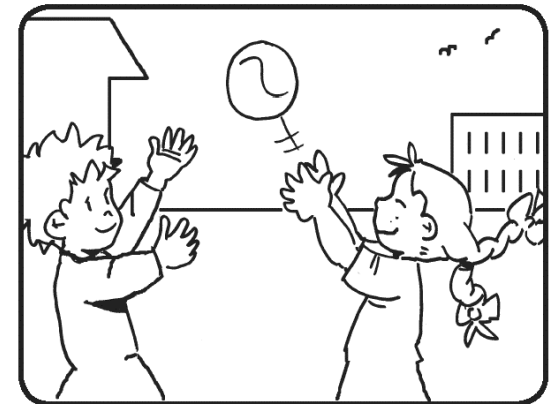

Köszöntem neki, és elnézést kértem tőle, hogy olyan indulatos voltam a szünetben.

Gen4 Életige
2006. augusztus

„Hiszen mondtam neki, hogy ne csinálja! Miért nem hagyta abba mégsem?” Nagyon felbőszített a viselkedése!

Belátta ő is, hogy mégsem kellett volna összefirkálnia a polcomat, és bocsánatot kért érte. Így hát kibékültünk.